

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

Rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady**z dnia 20 grudnia 2006 r.****ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego
na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich
i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Potrzeba ustanowienia przepisów dotyczących małego ruchu granicznego w celu skonsolidowania ram prawnych Wspólnoty w zakresie granic zewnętrznych została podkreślona w komunikacie Komisji zatytułowanym „W kierunku zintegrowanego zarządzania zewnętrznymi granicami państw członkowskich Unii Europejskiej”. Potrzeba ta została następnie potwierdzona przez Radę w dniu 13 czerwca 2002 r. wraz z przyjęciem „Planu zarządzania zewnętrznymi granicami państw członkowskich Unii

---

¹ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 5 października 2006 r.

Europejskiej”, który został z kolei zatwierdzony przez Radę Europejską w Sewilli w dniach 21 i 22 czerwca 2002 r.

- (2) W interesie rozszerzonej Wspólnoty leży zapewnienie, aby granice z państwami sąsiadującymi nie stanowiły barier dla handlu, wymiany społecznej i kulturalnej czy współpracy regionalnej. W tym celu powinien zostać opracowany skuteczny system dla potrzeb małego ruchu granicznego.
- (3) Zasady małego ruchu granicznego stanowią odstępstwo od ogólnych przepisów regulujących kontrolę graniczną osób przekraczających zewnętrzne granice państw członkowskich Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)¹.
- (4) Wspólnota powinna ustanowić kryteria i warunki, które mają zostać spełnione przy wprowadzaniu ułatwień dla mieszkańców strefy przygranicznej przy przekraczaniu zewnętrznej granicy lądowej w ramach zasad małego ruchu granicznego. Takie kryteria i warunki powinny zapewnić równowagę pomiędzy ułatwianiem przekraczania granicy mieszkańcom strefy przygranicznej działającym w dobrej wierze, mającym uzasadnione powody do częstego przekraczania zewnętrznej granicy lądowej, z jednej strony, a potrzebą zapobiegania nielegalnej imigracji oraz potencjalnym zagrożeniom dla bezpieczeństwa, jakie stanowi działalność przestępcza, z drugiej strony.
- (5) W celu uniknięcia nadużyć ogólną zasadą powinno być wydawanie zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wyłącznie osobom legalnie zamieszkującym strefę przygraniczną przez co najmniej rok. Umowy dwustronne zawierane między państwami członkowskimi a sąsiadującymi państwami trzecimi mogą przewidywać dłuższy okres zamieszkania. W wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach, dotyczących na przykład małoletnich, zmiany stanu cywilnego lub odziedziczenia gruntu, te umowy dwustronne mogą także przewidywać krótszy okres zamieszkania.
- (6) Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego powinno być wydawane mieszkańcom strefy przygranicznej niezależnie od tego, czy podlegają oni

obowiązkowi wizowemu zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu². W rezultacie niniejsze rozporządzenie powinno być interpretowane w związku z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 539/2001³ mającym na celu zwolnienie z obowiązku wizowego mieszkańców strefy przygranicznej, korzystających z zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem. Z tego względu niniejsze rozporządzenie może wejść w życie tylko łącznie z tym rozporządzeniem zmieniającym.

- (7) Wspólnota powinna ustanowić szczególne kryteria i warunki wydawania zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego mieszkańcom strefy przygranicznej. Te kryteria i warunki powinny być zgodne z warunkami wjazdu obowiązującymi mieszkańcami strefy przygranicznej przekraczających zewnętrzną granicę lądową w ramach zasad małego ruchu granicznego.
- (8) Ustanowienie przepisów dotyczących małego ruchu granicznego na poziomie Wspólnoty nie powinno wpływać na prawo do swobodnego przemieszczania się, z którego korzystają obywatele Unii oraz członkowie ich rodzin, ani też na odpowiadające mu prawo, z którego korzystają obywatele państw trzecich i członkowie ich rodzin na mocy umów pomiędzy Wspólnotą i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz danymi państwami trzecimi, z drugiej strony. Jednakże w przypadku gdy przekraczanie granicy jest ułatwione w ramach zasad małego ruchu granicznego dla mieszkańców strefy przygranicznej i obejmuje mniej systematyczną kontrolę, przekraczanie granicy powinno, w naturalny sposób, być ułatwione dla każdej osoby korzystającej ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, zamieszkującej w strefie przygranicznej.
- (9) W celu wdrożenia zasad małego ruchu granicznego, państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymywania lub zawierania, w razie potrzeby, umów dwustronnych z

---

¹ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 1.

² Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 851/2005 (Dz.U. L 141 z 4.6.2005, str. 3).

³ Patrz: str. ... niniejszego Dziennika Urzędowego.

sąsiadującymi państwami trzecimi, pod warunkiem że takie umowy są zgodne z przepisami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

- (10) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na ustalenia szczególne stosowane w odniesieniu do Ceuty i Melilli, o których mowa w Deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla w Akcie końcowym do Umowy w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r.¹.
- (11) Państwa członkowskie powinny nakładać sankcje przewidziane prawem krajowym na mieszkańców strefy przygranicznej, którzy nadużywają zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.
- (12) Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia. Do sprawozdania powinny być dołączone, w razie potrzeby, wnioski legislacyjne.
- (13) Niniejsze rozporządzenie nie narusza podstawowych praw i wolności oraz przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (14) W związku z tym, że cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie kryteriów i warunków dla ustanowienia zasad małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych, ma bezpośredni wpływ na dorobek Wspólnoty w zakresie granic zewnętrznych i dlatego też nie może on zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a z uwagi na skalę i skutki niniejszego rozporządzenia, może zostać osiągnięty w lepszy sposób na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu.
- (15) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy

w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, nie jest ono dla niej wiążące i nie jest zobowiązana do jego stosowania. W związku z tym, że na mocy postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsze rozporządzenie oparte jest na dorobku Schengen, Dania podejmie, zgodnie z art. 5 tego protokołu, w terminie sześciu miesięcy od daty przyjęcia niniejszego rozporządzenia, decyzję o ewentualnym wdrożeniu niniejszego rozporządzenia do swojego prawa krajowego.

- (16) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen², objętych obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r.³ w sprawie niektórych warunków stosowania tej Umowy.
- (17) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁴. W związku z tym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w jego przyjmowaniu, nie jest ono dla niego wiążące i nie jest zobowiązane do jego stosowania.
- (18) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁵. W związku z tym Irlandia nie uczestniczy w jego przyjmowaniu, nie jest ono dla niej wiążące i nie jest zobowiązana do jego stosowania.
- (19) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji

---

¹ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 69.

² Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

³ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁴ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

⁵ Dz.U. L 64 z 7.3.2004, str. 20.

Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, objętych obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE¹ oraz art. 4 ust. 1 decyzji 2004/860/WE².

- (20) Artykuł 4 lit. b) i art. 9 lit. c) niniejszego rozporządzenia stanowią przepisy oparte na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związane w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach państw członkowskich oraz wprowadza w tym celu zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.
2. Niniejsze rozporządzenie upoważnia państwa członkowskie do zawierania lub utrzymywania w mocy umów dwustronnych z sąsiadującymi państwami trzecimi w celu wdrożenia zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

---

¹ Decyzja Rady 2004/849/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych przepisów Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26).

² Decyzja Rady 2004/860/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78).

---

*Artykuł 2**Zakres*

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na przepisy prawa wspólnotowego i krajowego, mające zastosowanie do obywateli państw trzecich, odnoszące się do:

- a) pobyków długoterminowych;
- b) dostępu do działalności gospodarczej i jej prowadzenia;
- c) spraw celnych i podatkowych.

*Artykuł 3**Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „zewnętrzna granica lądowa” oznacza wspólną granicę lądową pomiędzy państwem członkowskim a sąsiadującym państwem trzecim;
- 2) „strefa przygraniczna” oznacza strefę, która nie sięga dalej niż 30 kilometrów od granicy. Jednostki podziału administracyjnego, które mają być uznane za strefę przygraniczną, są określane przez zainteresowane państwa w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13. Jeżeli część którejkolwiek takiej jednostki jest położona między 30 a 50 kilometrem od linii granicy, uznaje się ją mimo to za część strefy przygranicznej;
- 3) „mały ruch graniczny” oznacza regularne przekraczanie zewnętrznej granicy lądowej przez osoby zamieszkujące strefę przygraniczną w celu pobytu w strefie przygranicznej, na przykład ze względów społecznych, kulturalnych lub uzasadnionych powodów ekonomicznych lub ze względów rodzinnych, przez okres nieprzekraczający limitów czasu ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu;
- 4) „osoby korzystające ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się” oznaczają:
  - (i) obywateli Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela Unii korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się, w stosunku do których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE¹;

---

¹ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77). Wersja sprostowana opublikowana w Dz.U. L 229 z 29.6.2004, str. 35.

- (ii) obywateli państw trzecich oraz członków ich rodzin, niezależnie od ich obywatelstwa, którzy na mocy umów zawartych między Wspólnotą i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi, z drugiej strony, korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego z prawem, z którego korzystają obywatele Unii;
- 5) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i która nie jest objęta pkt 4;
- 6) „mieszkańcy strefy przygranicznej” oznaczają obywateli państwa trzeciego legalnie mieszkających w strefie przygranicznej państwa sąsiadującego z państwem członkowskim przez okres ustalony w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13, nie krótszy niż rok. W wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach, określonych w tych umowach dwustronnych, za wystarczający może zostać także uznany okres zamieszkania krótszy niż rok;
- 7) „zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego” oznacza specjalny dokument wprowadzony na mocy rozdziału III, który uprawnia mieszkańców strefy przygranicznej do przekraczania zewnętrznej granicy lądowej w ramach zasad małego ruchu granicznego;
- 8) „Konwencja z Schengen” oznacza Konwencję wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach¹.

---

¹ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19. Konwencja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1160/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 18).

Rozdział II

Zasady małego ruchu granicznego

Artykuł 4

Warunki wjazdu

Mieszkańcy strefy przygranicznej mogą przekraczać zewnętrzną granicę lądową sąsiadującego państwa członkowskiego w ramach zasad małego ruchu granicznego, pod warunkiem że:

- a) posiadają zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz, jeżeli jest to wymagane na podstawie właściwej umowy dwustronnej, o której mowa w art. 13, ważny dokument lub dokumenty podróży;
- b) nie są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS);
- c) nie są uważani za stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych żadnego z państw członkowskich, a w szczególności nie dokonano wobec nich, na tej samej podstawie, wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych państw członkowskich.

Artykuł 5

Długość pobytu w strefie przygranicznej

Umowy dwustronne, o których mowa w art. 13, określają maksymalny dozwolony czas trwania każdego nieprzerwanego pobytu w ramach zasad małego ruchu granicznego, który nie może przekraczać trzech miesięcy.

Artykuł 6

Kontrola wjazdowa i wyjazdowa

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę wjazdową i wyjazdową mieszkańców strefy przygranicznej, w celu zapewnienia przestrzegania przez nich warunków określonych w art. 4.

2. W zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydanym w ramach zasad małego ruchu granicznego nie zamieszcza się żadnych stempli wjazdu i wyjazdu.
3. Ustęp 1 pozostaje bez uszczerbku dla art. 15.

Rozdział III

Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego

Artykuł 7

Wprowadzenie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego

1. Niniejszym wprowadza się zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.
2. Ważność terytorialna zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego jest ograniczona do strefy przygranicznej państwa członkowskiego wydającego zezwolenie.
3. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego zawiera fotografię posiadacza zezwolenia oraz co najmniej następujące informacje:
  - a) imię/imiona, nazwisko/nazwiska, datę urodzenia, obywatelstwo i miejsce zamieszkania posiadacza zezwolenia;
  - b) organ wydający zezwolenie, datę wydania i okres ważności;
  - c) strefę przygraniczną, w ramach której posiadacz zezwolenia jest uprawniony do przemieszczania się;
  - d) numer lub numery ważnego dokumentu lub dokumentów podróży, o których mowa w art. 9 lit. a), uprawniających ich posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych.

Zezwolenie stwierdza w wyraźny sposób, że jego posiadacz nie jest uprawniony do opuszczania strefy przygranicznej oraz że każde nadużycie podlega sankcjom, o których mowa w art. 17.

Artykuł 8

Zabezpieczenia i specyfikacje techniczne zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego

1. Zabezpieczenia i specyfikacje techniczne zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich¹.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim wzór zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego sporządzony zgodnie z ust. 1.

Artykuł 9

Warunki wydawania

Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może być wydane mieszkańcom strefy przygranicznej, którzy:

- a) posiadają ważny dokument lub dokumenty podróży, o których mowa w art. 17 ust. 3 lit. a) Konwencji z Schengen, upoważniające ich do przekraczania granic zewnętrznych;
- b) okażą dokumenty potwierdzające ich status mieszkańca strefy przygranicznej oraz istnienie uzasadnionych powodów dla częstego przekraczania zewnętrznej granicy lądowej w ramach zasad małego ruchu granicznego;
- c) nie są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w SIS;
- d) nie są uważani za stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych żadnego z państw

---

¹ Dz.U. L 157 z 15.6.2002, str. 1.

członkowskich, a w szczególności nie dokonano wobec nich, na tej samej podstawie, wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych państw członkowskich.

Artykuł 10

Ważność

Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego jest ważne nie krócej niż jeden rok i nie dłużej niż pięć lat.

Artykuł 11

Opłaty za wydanie zezwolenia

Opłaty odpowiadające kosztom administracyjnym rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego nie mogą być wyższe niż opłaty pobierane za rozpatrywanie wniosków o wydanie krótkoterminowej wizy wielokrotnego wjazdu.

Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może być wydawane nieodpłatnie.

Artykuł 12

Ustalenia dotyczące wydawania zezwoleń

1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może być wydawane przez placówkę konsularną albo przez jakikolwiek organ administracyjny państwa członkowskiego wyznaczony w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13.
2. Państwa członkowskie prowadzą centralny rejestr wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, wydanych, przedłużonych oraz unieważnionych lub cofniętych zezwoleń, a także wyznaczają krajowy punkt kontaktowy odpowiedzialny za niezwłoczne udzielanie informacji, na żądanie innych państw członkowskich, dotyczących zezwoleń wprowadzonych do tego rejestru.

Rozdział IV

Wdrożenie zasad małego ruchu granicznego

Artykuł 13

Umowy dwustronne między państwami członkowskimi a sąsiadującymi państwami trzecimi

1. W celu wdrożenia zasad małego ruchu granicznego upoważnia się państwa członkowskie do zawierania umów dwustronnych z sąsiadującymi państwami trzecimi zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Państwa członkowskie mogą również utrzymać w mocy obowiązujące umowy dwustronne z sąsiadującymi państwami trzecimi dotyczące małego ruchu granicznego. W zakresie, w jakim umowy takie są niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, zainteresowane państwa członkowskie dokonują zmiany tych umów w sposób pozwalający na wyeliminowanie ujawnionych niezgodności.

2. Przed zawarciem lub zmianą jakiegokolwiek umowy dwustronnej dotyczącej małego ruchu granicznego z sąsiadującym państwem trzecim, zainteresowane państwa członkowskie konsultują się z Komisją w zakresie zgodności umowy z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli Komisja uzna umowę za niezgodną z niniejszym rozporządzeniem, powiadamia o tym zainteresowane państwo członkowskie. Państwo członkowskie podejmuje wszelkie odpowiednie kroki w celu zmiany umowy w rozsądnym terminie w sposób pozwalający na wyeliminowanie ujawnionych niezgodności.

3. W przypadku gdy Wspólnota lub zainteresowane państwo członkowskie nie zawarły z państwem trzecim ogólnej umowy o readmisji, umowy dwustronne dotyczące małego ruchu granicznego z tym państwem trzecim zawierają postanowienia ułatwiające readmisję osób dopuszczających się nadużyć zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

*Artykuł 14**Porównywalność traktowania*

Państwa członkowskie zapewniają w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13, aby państwo trzecie przyznało osobom korzystającym ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się oraz obywatelom państwa trzeciego legalnie zamieszkującym strefę przygraniczną danego państwa członkowskiego traktowanie co najmniej porównywalne z tym, które zostało przyznane mieszkańcom strefy przygranicznej danego państwa trzeciego.

*Artykuł 15**Ułatwienia przy przekraczaniu granicy*

1. Umowy dwustronne, o których mowa w art. 13, mogą zawierać postanowienia dotyczące ułatwień przy przekraczaniu granicy, zgodnie z którymi państwa członkowskie:
  - a) tworzą specjalne przejścia graniczne otwarte tylko dla mieszkańców strefy przygranicznej;
  - b) wydzielają specjalne pasy ruchu dla mieszkańców strefy przygranicznej na zwykłych przejściach granicznych; lub
  - c) biorąc pod uwagę warunki lokalne oraz tam, gdzie wyjątkowo istnieje wymóg o szczególnym charakterze, zezwalają mieszkańcom strefy przygranicznej na przekraczanie ich zewnętrznej granicy lądowej w określonych miejscach, innych niż wyznaczone przejścia graniczne oraz poza ustalonymi godzinami.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o ułatwieniu mieszkańcom strefy przygranicznej przekraczania granicy, zgodnie z ust. 1, ułatwia ono, w naturalny sposób, przekraczanie granicy każdej osobie zamieszkującej w danej strefie przygranicznej, korzystającej ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się.
3. W przejściach granicznych, o których mowa w ust. 1 lit. a) oraz na pasach ruchu, o których mowa w ust. 1 lit. b), osoby regularnie przekraczające zewnętrzną granicę lądową i dobrze znane funkcjonariuszom straży granicznej z uwagi na fakt częstego przekraczania granicy podlegają zazwyczaj jedynie wrywkowej kontroli.

Takie osoby podlegają od czasu do czasu szczegółowej kontroli, przeprowadzanej bez ostrzeżenia i w nieregularnych odstępach czasu.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o ułatwieniu przekraczania granicy mieszkańcom strefy przygranicznej zgodnie z ust. 1 lit. c):
  - a) zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oprócz informacji, o których mowa w art. 7 ust. 3, zawiera szczegółowe informacje dotyczące miejsca i okoliczności, w jakich zewnętrzna granica lądowa może być przekraczana;
  - b) dane państwo członkowskie przeprowadza wyrywkową kontrolę i prowadzi stałą ochronę w celu zapobiegania nieuprawnionemu przekraczaniu granicy.

Rozdział V

Przepisy końcowe

Artykuł 16

Ceuta i Melilla

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie wpływają na szczególne ustalenia mające zastosowanie do miast Ceuta i Melilla, o których mowa w Deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla zawartej w Akcie końcowym do Umowy w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen.

Artykuł 17

Sankcje

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie przypadki nadużycia zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem oraz wdrożonych na podstawie umów dwustronnych, o których mowa w art. 13, podlegały sankcjom przewidzianym w prawie krajowym.

2. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz uwzględniają możliwość unieważnienia i cofnięcia zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.
3. Państwa członkowskie prowadzą rejestr wszystkich przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji nałożonych zgodnie z ust. 1. Informacje te są przekazywane co sześć miesięcy pozostałym państwom członkowskim oraz Komisji.

Artykuł 18

Sprawozdanie w sprawie zasad małego ruchu granicznego

Do dnia 19 stycznia 2009 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrożenia i funkcjonowania zasad małego ruchu granicznego ustanowionych niniejszym rozporządzeniem oraz wdrożonych na podstawie umów dwustronnych zawartych lub utrzymanych w mocy zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Do sprawozdania tego załącza się, w razie potrzeby, odpowiednie wnioski legislacyjne.

Artykuł 19

Notyfikacja umów dwustronnych

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13, a także o każdym ich wypowiedzeniu lub zmianie.
2. Komisja udostępnia informacje przekazane zgodnie z ust. 1 państwom członkowskim oraz obywatelom w drodze ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub za pomocą innych stosownych środków.

Artykuł 20

Zmiana postanowień Konwencji z Schengen

Postanowienia art. 136 ust. 3 Konwencji z Schengen otrzymują brzmienie:

„3. Ustępu 2 nie stosuje się do umów dwustronnych dotyczących małego ruchu granicznego, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich*.

---

* Dz.U. L 405 z 30.12.2006.”.

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

J. KORKEAOJA

Przewodniczący